

תת"ע 2239/05/17 - תיימור עטאללה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 2239-05-17 מדינת ישראל נ' עטאללה
תיק חיצוני: 90507191519

מספר בקשה: 1

בפני	כבוד השופטת רונה פרסון
מבקש	תיימור עטאללה
נגד	מדינת ישראל
משיבה	

החלטה

1. בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 6.6.17 (להלן: "**פסק הדין**").

2. במסגרת פסק הדין הורשע המבקש בעבירה של נהיגה במהירות העולה על המותר מיום 1.12.16 ונגזר עליו קנס בסך 850 ₪.

3. המבקש טען כי מעולם לא הוזמן לדיון ולא ידע אודותיו. טען כי מבדיקת התיק עולה כי ההזמנה לדיון לא נתקבלה אצלו, ועדיין נמצאת בסטטוס "נשלח". טען כי העבירה נשוא כתב האישום לא בוצעה על ידו. טען כי הרכב בו בוצעה העבירה היה רשום על שמו אך נמכר עוד ביום 1.6.15, ובינו לבין רוכש הרכב נחתם זיכרון דברים, על פיו הצהיר אותו רוכש כי הוא אחראי על הרכב החל מתאריך זה. צירף את זיכרון הדברים לבקשה. טען כי שוחח עם רוכש הרכב אשר אינו מתנגד להסבת הדו"ח על שמו.

4. ב"כ המשיבה התנגדה לבקשה וטענה כי על פי אישור המסירה בחר המבקש שלא לקבל את ההזמנה לדיון אשר חזרה בציון "לא נדרש". טענה כי באחריותו של בעל הרכב לבצע העברת בעלות וכל עוד לא הועברה הבעלות מוטלת עליו האחריות בגין ביצוע העבירה. טענה כי מבדיקה שערכה עולה כי עד היום הבעלות ברכב לא הועברה על שמו של הקונה לכאורה וכי לא צורף לבקשה חוזה או תצהיר של הקונה הנטען.

5. לאחר ששקלתי טענות הצדדים החלטתי לקבל הבקשה בכפוף לתשלום הוצאות.

6. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין

עמוד 1

בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדין או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מ"י**, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 **סאסי נ' מ"י**, ניתן בתאריך 28.11.13).

7. משלוח ההזמנה באמצעות דואר רשום מקים "חזקת מסירה" כאשר על הנמען מוטל הנטל להוכיח כי לא קיבל את ההודעה מסיבות שאינן תלויות בו (ראו לעניין זה רע"פ 8626/14 **סמארה נ' מ"י**, 10.2.15 וכן רע"פ 106/15 **קריב נ' מ"י**, 20.1.15).

מאישור המסירה עולה כי דבר הדואר נשלח לכתובתו של המבקש וחזר בציון "לא נדרש". על פי תקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974, מדובר בהמצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, ומכאן שקמה חזקת המסירה. המבקש לא הוכיח שלא קיבל את ההזמנה לדין מסיבות שאינן תלויות בו ומכאן שלא הפריך את חזקת המסירה.

8. עם זאת, המבקש העלה טענת הגנה אפשרית ולפיה לא הוא ביצע את העבירה אלא אדם אחר אשר קנה ממנו את הרכב לפני מועד ביצוע העבירה. אמנם הרכב היה רשום על שמו של המבקש במועד ביצוע העבירה, אך הוא צירף לבקשתו זיכרון דברים ממנו עולה כי לכאורה הוא מכר את הרכב ביום 1.6.15 וכי החל ממועד זה הקונה הוא האחראי על עבירות שנעברו ברכב. בנסיבות אלה אני סבורה כי יש מקום ליתן למבקש יומו בבית המשפט על מנת להסיר את החשש מפני עיוות דין, אולם זאת בכפוף לחיוב המבקש בתשלום הוצאות לטובת המדינה.

9. סיכומי של דבר, אני מקבלת את הבקשה ומורה על ביטול פסק הדין על כל החיובים הנובעים ממנו, זאת בכפוף לחיוב המבקש בתשלום הוצאות לטובת המדינה בסכום של ₪ 600, אשר ישולם על ידי המבקש עד ליום 22.4.18 שאחרת, יוותר פסק הדין על כנו.

לאחר תשלום ההוצאות יועבר התיק לעיוני לצורך קביעת מועד להקראה.

המזכירות תודיע לצדדים.

לעיוני בהתאם.

ניתנה היום, י"ג ניסן תשע"ח, 29 מרץ 2018, בהעדר הצדדים.